

9. Al nouălea motiv, întemeiat pe mecanismul de atribuire în intervalele Regulamentului delegat (UE) 2015/63 încalcă dreptul de rang superior

Atribuirea într-un interval de risc în temeiul anexei I, etapa 2 din regulamentul delegat conduce la rezultate vădit injuste și încalcă, în consecință, principiul orientării în funcție de profilul de risc, precum și principiul general al egalității de tratament.

- (¹) Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

Achțiune introdusă la 6 iulie 2022 – Max Heinr. Sutor/SRB

(Cauza T-423/22)

(2022/C 359/98)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Germania) (reprezentați: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft și H.-U. Klöppel, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comitetului unic de rezoluție din 11 aprilie 2022 privind calculul contribuțiilor *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2022 (SRB/ES/2022/18) în ceea ce o privește pe reclamantă,
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 5 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 (¹) prin faptul că pârâtul nu a exclus lichiditățile unor clienți administrate cu titlu fiduciar de reclamantă din calculul contribuției pentru anul 2022. Articolul 5 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 este aplicabil acestor lichidități ale unor clienți protejate de insolvență deoarece, potrivit modului clar de redactare a acestei dispoziții, ele îndeplinesc condițiile de aplicare.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității prevăzut la articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 (²) coroborat cu articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE (³), prin faptul că decizia stabilește o contribuție mult prea ridicată doar pe baza pasivelor fiduciare (lipsite de riscuri) înscrise de reclamantă în bilanțul său. Decizia nu este nici de natură să realizeze obiectivele urmărite prin contribuție, nici necesară, iar inconvenientele cauzate prin decizie sunt disproporționate în raport cu obiectivele vizate.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament, prin faptul că decizia, fără o justificare obiectivă, tratează în mod diferit reclamanta de instituțiile de credit ale căror norme contabile naționale nu impun înscrierea în bilanț a pasivelor fiduciare sau care își întocmesc bilanțul potrivit normelor IFRS [(International Financial Reporting Standards) Normele internaționale de informare financiară], și de întreprinderile de investiții care nu dispun de un acord în calitate de instituție de credit și care administrează lichiditățile unor clienți.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), în sensul că integrarea pasivelor fiduciare lipsite de riscuri în baza de calcul conduce la o majorare semnificativă a contribuției reclamantei pentru anul 2022.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea dispozițiilor coroborate ale articolelor 49 și 54 TFUE, prin faptul că decizia limitează libertatea reclamantei de a exercita o activitate profesională în statul membru al instituției sale principale, că această restricție este disproporționată și discriminatorie pentru reclamantă în raport cu întreprinderile de investiții în celelalte state membre care dispun de asemenea de un acord în calitate de instituție de credit.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat menționat la articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din cartă, prin faptul că, în cadrul consultării, pârâtul i-a acordat reclamantei un termen insuficient de 11 zile lucrătoare pentru a examina proiectul de decizie și a-și prezenta observațiile.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din cartă, precum și a articolului 296 al doilea paragraf TFUE, prin faptul că reclamanta nu este în măsură să controleze în mod corespunzător cuantumul contribuției sale pe baza motivării deciziei atacate.
8. Al optulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac eficientă prevăzută la articolul 47 primul paragraf din cartă, prin faptul că reclamanta nu este în măsură să aprecieze în mod corespunzător legalitatea deciziei și nici să o conteste din lipsă de motivare.
9. Al nouălea motiv (cu titlu subsidiar) întemeiat pe nulitatea bazei de calcul în temeiul articolului 14 alineatul (2) și al articolului 3 punctul 11 coroborate cu articolul 5 alineatul (1) litera (e) și cu articolul 3 punctul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63, în ipoteza în care acesta ar trebui interpretat în sensul că pasivele fiduciare ale întreprinderilor de investiții care dispun de asemenea de un acord în calitate de instituție de credit trebuie să fie luate în considerare la calculul contribuției, întrucât acest lucru ar fi contrar articolului 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, precum și principiului egalității de tratament, articolului 16 din cartă și articolului 49 TFUE coroborat cu articolul 54 TFUE.

-
- (¹) Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO L 2015, L 11, p. 44).
- (²) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 255, p. 1).
- (³) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

Acțiune introdusă la 6 iulie 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki/SRB

(Cauza T-431/22)

(2022/C 359/99)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinki, Finlanda) (reprezentați: H. Berger și M. Weber, avocați)

Pârât: Comitetul Unic de Rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei SRB din 11 aprilie 2022, documentul nr. SRB/ES/2022/18, inclusiv anexele I, II și III, în măsura în care privește contribuția *ex ante* a reclamantei, și
- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.